

mõist nink kaemisti tahhay, nisamma om fa nore puga. Kui karri nore mõtsa aetas, siis tükkiwa ellaja its se' pale, nori kassusid nink wäggewid lehhesid ärrakorjata, sedi ne omma pehmekese nink magguna sūwva; ent sedi saap mõtsal suur kahjo. Sest ärranäritu puhene ei fa omma kassuga eddesi nink jääv wiggatset ehk kuivay otsani ärra. Noort kuse ehk peddaja mõtsa peat 15 ajastaiga hoitma éinne kui karja sisse lasset, kõivo nink mu lebhemotha 10 ajastaiga. Ent kui fa sugukuse ni káwva ei jö'wva hoita, siis ommete kánnna se eest hoolt, et karri kewwajal, kui kassu weel nore nink pehmekese ómma, mõtsa ei fa, ei fa parran wihma sao, selle et fa siis éssa nink lehhe pehmembä ómma nink ellajile énnembe fätte pássewa. Ellajid ei pea fa lastma liig káwva ütte platši pääl wibida ehk tühja kottuga nore mõtsa mõmna, nink kui noor mõts mäe kaldal johbus ollema, siis om parremb karja mäkke ülles aija, kui mäest álla, sedi muido nemma tállawa paljo nori puid ärra.

Muido om fa mõtsa hoitmisenest sedda wajja tähhele páanna, et nore pu mitte koombale ei pea üts töist putma kui énnege párameste éssa otsadega, kui fa platši päält tahhat nípaljo tullu saia, kui mõtsast eale om lota. Sepärrast peat fa eggas ajastaja säält, kos mõts wäga pakult saisay, neid halwembid puid wäljaragguma; neist ei fa ommete middake, kui nemma ümmun saiswa, nink tóiste parrembide puie eest kistwa nemma ilmasjanda rámmo ma pünnast ärra.

Kes omma ma pääl armastap kiikfuggutsid puid kaswatada, wöip fa pajo-puiega promi tetta, mes kigeoddawamb om nink kigewähhembat waiwa tarvitap. Sedda tállitetas seddawärki. Wöttä pajo-saiwid, kolme jalla viuta nink tolli padjuta, leika alt nink päält ots filledaste ärra, te multu ma sisse nink zuska neid animak poleni multu, tálla maad

ümbrezöri finni nink walla wet pale. Tütki aja pärast naakkawa saiwa juurt wöötma nink össe nink lehhesid wäljaajjama, et lust om näätta. Kui fa énnege sarañ pajo suggu johhut loidma, mes parras om, siis fa wööt pajo puid kigin paigun kaswatada, sedi sedda immelikut puid om mitmetfuggu, nink mõnni suggu tahay pehmet food, mõnni leppip palja liwaga. Sepärrast púwva saiwid sarañist pajo-puist saia, mes sarañsesamma ma pääl kaswawa, kui finno ma johhyp ollewat, kos fa neid tahhat kaswatada. Kui pea pajo wits juurt wöttap, ollet fa mast mittoförd tähhelepandu, kui pajo-haoga teed parrandetas; kubbn otsa, mes kúmmagi poest wäljapaistwa, naakkawa rutto haljendamia, kui rattas pale ei puttua. Nidade wööt fa tullulikul wísl pajo-puist heinele haljast kopliaida soetada nink ojja weert möda pajo-puid kaswatada. Pajust saap hääd wadi nink mu pu-annumide witsu, neide witsust palmitsetas suri nink wähhembid körvi, mes linan nink mujal hä melega ostetas, nink kui sul pajo-puid ehk haggo tarbis om, siis ei olle wajja, et fa sepärrast puid mahharaggut, enge fa wöttat eggas kolme ehk kúrwe ajastaja párrast tál énnege pääd otsast ärra nink jattat pu-kehha saisma; se ajjas kewwajal esküte jálle päält nori kassusid pakult wälja, ni et sul fest puist funnage ennamb pudus ei fa ollema.

Ma tahhas hämelega finnoga weel jutto ajjada hao kaswatamisenest, valgimõtsast, tarkusest pu-raggumise man, õigest pu-raggumise ajast, pukande kangu-tamisenest, üthikuide puie kaswatamisenest fesset pöldö, halja aia kaswatamisenest, mes esfiärralikust tallo-mehhel tullulik om, fe nípaljo aidhiresi ei jö'wva soetada, kui wajja om, nink mitmisi muist mõtsa-kaswatamise asjust, ent aig nink kalendri-ruum om fitsas. Jääb siis sekörd jut polilde nink tullewa ajastaja pale, kui Jummal seni weel ellopäivi an-